Nr. 10. Mielec, dnia 15 sierpnia. Rok VIII.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Krakowskiego z dnia 14 lipca 1928 r. L: Wet. 451/12 tyczące się środków ochronnych przeciwko zaraźliwym chorobom zwierzęcym, na obszarze Województwa Krakowskiego.

Ze względu na obecny stan zaraźliwych chorób zwierzęcych i wobec niebezpieczeństwa zawlekania i rozwlekania tych chorób zarządzam na zasadzie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 sierpnia 1927 (Dz.U.R.P. Nr. 77 poz. 673) i rozporządzeń Ministra Rolnictwa z 9 stycznia i 22 marca b.r. Dz.U.R.P. Nr. 19 i 42 poz. 167 i 408 aż do odwołania co następuje:

I.

Konie, osły, muły, osło-muły, bydło rogate, świnie, owce, kozy i drób będące w posiadaniu osób handlujących dostarczane na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania i spędzane na targowiska, targi, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne jak również konie przedstawiane komisjom remontowym jednem słowem zwierzęta przeznaczone do obrotu muszą być zaopatrywane w świadectwa pochodzenia wydane w miejscu pochodzenia zwierząt, przez organa do tego uprawnione na drukach pobranych od władzy politycznej powiatowej i opiewające na imię i nazwisko ich posiadaczy.

Świadectwa takie mają być wypełniane jak najdokładniej we wszystkich rubrykach w ten sposób aby tożsamość zwierząt każdym razem dała się sprawdzić, przyczem dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są świadectwa dla każdej sztuki osobno dla innych zwierząt wystarczają zbiorowe świadectwa pochodzenia, które jednakowoż wydawać można jedynie dla zwierząt tego samego gatunku i należących do tego samego posiadacza.

Świadectwo miejsca pochodzenia jest ważne na przeciąg dziesięciu dni, do których wlicza się dzień wydania świadectwa.

Zwierzęta wprowadzone w obrót bez przepisanego świadectwa miejsca pochodzenia, albo też ze świadectwem nieważnem z powodu przedawnienia, niedokładnego opisu i wogóle ze świadectwem nieodpowiadającem obowiązującym przepisom mają być kwestjonowane i nie mogą być dopuszczone na targowiska, targi, jarmarki, pokazy, przetargi publiczne, ani też do załadowania na stacjach kolejowych lub przystaniach wodnych.

II.

Rzeźnie i targowiska (miejsca spędu zwierząt) mają być zaopatrzone w takie urządzenia i tak utrzymywane, aby było zabezpieczone prawidłowe przeprowadzenie nadzoru weterynaryjnego jak również, by się te objekty dały szybko i gładko oczyszczać i odrażać.

III.

Grzebowiska, rakarnie, zakłady utylizacyjne, garbarnie i inne przedsiębiorstwa przerobu zwłok zwierzęcych i surowców zwierzęcych winny być tak położone, urządzone i utrzymywane, aby nie dawały powodu do roznoszenia zaraźliwych chorób zwierzęcych a wszelkie trupy zwierząt o ile nie są nieszkodliwie usuwane drogą termiczną lub chemiczną mają być odpowiednio głęboko zakopywane wyłącznie na grzebowiskach gminnych, względnie jak przy księgosuszu na specjalnie na ten cel wyznaczonych miejscach.

IV.

Handlem zwierzętami jednokopytowemi (końmi, osłami, mułami, osło-mułami) i zwierzętami racicowemi (bydłem rogatem, bawołami, owcami, kozami i nierogacizną) zajmować się mogą tylko osoby, które posiadają do tego uprawnienie przemysłowe i rozporządzają stajniami (chlewami) spędowymi odpowiadającymi przepisom ustawy budowlanej oraz obecnym wymogom policji weteryn. a przedewszystkiem tak urządzonemi, aby się dały rychło i skutecznie oczyścić i odrazić.

Osoby uprawnione do handlu zwierzętami mogą do nabywania zwierząt posługiwać się także pomocnikami, o ile ci pomocnicy uzyskają od władzy politycznej powiatowej siedziby swego pracodawcy osobne upoważnienie do nabywania zwierząt w imieniu i na rachunek swych chlebodawców.

Handlarze zwierzętami obowiązani są na żądanie każdego organu kontrolnego legitymować się:

a) uprawnieniem przemysłowem i

b) konsensem na stajnię spędową.

Handlarzy i pomocników nie posiadających wszystkich wymaganych warunków, jak również wszelakiego rodzaju przekupniów i pośredników w handlu należy bezwarunkowo wykluczać od handlu na targach i jarmarkach.

Handlarzom zwierzętami wolno zwierzęta przeznaczone do handlu umieszczać i przetrzymywać tylko w konsensowanych stajniach spędowych.

Wypędzanie takich zwierząt na wspólne past-

wiska i do wspólnych miejsc pojenia i pławienia, oraz oddawanie lub wypożyczanie takich zwierząt innym osobom celem tymczasowego ich przetrzymania jest wzbronione.

Handlarze zwierzętami obowiązani są przechowywać paszporta na zwierzęta przeznaczone na handel w miejscu, gdzie te zwierzęta są pomieszczone tak, aby na żądanie każdego organu kontrolnego mogły być natychmiast okazane.

Rzeźnikom i masarzom wolno zwierzęta przeznaczone na rzeź umieszczać tylko w stajniach osobno na ten cel urządzonych i przez władzę polityczną powiatową uznanych za odpowiednie. Wypędzanie tych zwierząt na wspólne pastwiska, lub miejsca wspólnego pojenia i pławienia jakoteż umieszczanie ich w obcych stajniach jest wzbronione.

Osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt, lub surowcami zwierzęcymi (garbarze, oprawcy, misiarze, osoby handlujące, rzeźnicy, masarze i tp.) zabraniam jak najsurowiej wstępu do obcych stajen, obór, chlewów i tp.

Zakaz ten nie odnosi się do rzeźników i masarzy w wypadkach zakupna na obejściu lub pastwisku zwierząt, które mają być poddane rzezi z konieczności.

Przekroczenia tego rozporządzenia o ile nie podpadają pod przepisy ustawy przemysłowej, karane będą według rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673)

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: L. Darowski w. r.

Zwierzchnościom gminnym w powiecie do wiadomości i należytego ogłoszenia w obrębie gminy w sposób tam praktykowany i dopilnowania, aby przepisy zawarte w powyższem rozporządzeniu były jak najściślej przestrzegane.

Równocześnie wzywam Naczelników gmin, aby przy każdej nadarzającej się sposobności przekonali się o wykonywaniu tych zarządzeń i by o zauważonych zaniedbaniach, brakach, ewent. przekroczeniach natychmiast mi donosili celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności resp. usunięcia zauważonych braków.

Pod względem prowadzenia ewidencji osób trudniących się handlem zwierzętami i stajen (chlewów) spędowych ich urządzenia jako też wykonywania nadzoru nad grzebowiskami i nieszkodliwem usuwaniem trupów zwierzęcych kierować się należy i nadal wskazówkami zawartemi w okólnikach Województwa z 2.XII 1921 L: $\frac{12041}{1567}$|7/4, 29 IX 1922 L: $\frac{53897}{8528}$|7|4 23.IV. 1923 L: 2996|VII|4 i 22 IV. 1924 L: 3068|VII|4. w końcu zwracam uwagę na rozdział IV punkt 8 my rozporządzenia P. Wojewody, wedle którego osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt lub surowcami zwierzęcymi (garbarze, oprawcy, misiarze, osoby handlujące, rzeźnicy, masarze i tp.) zabroniony jest najsurowiej wstęp do obcych stajen, obór, chlewów i tp.

Wszystkim Posterunkom Policji Państwowej w powiecie

do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Starosta powiatowy.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: V-11686|I|28 Mielec, dnia 28|7 1928

Ponieważ zachodzą jeszcze częste wypadki, że Urzędy gminne przy doręczeniu nowych kart mobilizacyjnych nie zwracają starych kart mobilzacyjnych do P. K U co powoduje niepotrzebną w tej sprawie korespondencję a temsamem zwłokę z załatwieniem spraw, przeto z uwagi na to, że zwrot starych kart mobilizacyjnych jest sprawą bardzo ważną, z tego powodu, że dany szeregowy rezerwy posiadając dwie karty mobilizacyjne, nie zgłosi się na oznaczony czas w swojej formacji, albowiem nie będzie wiedział, która z tych kart mobilizacyjnych jest dla niego ważna, wzywam PP. Naczelników gmin, aby skoro otrzymają nowe karty mob. do doręczenia natychmiast ściągały Karty stare i te zwracały przynależnej P.K.U.

Starosta powiatowy.

L: 7552|13 Mielec, dnia 28|7 1928.

Ze sprawozdań o przebiegu przeglądu koni nadsyłanych okresowo przez D-ców Okr. Korpusów wynika, że w wielu wypadkach, pomimo bardzo sumiennej pracy powiatowych władz administracji ogólnej, niektóre urzędy gminne niechętnie stosują się do zarządzeń władz państw. a ludność stara się uchylić od obowiązków ciążących na niej w myśl Rozp. Wyk. z dnia 23 marca 1928 r.

Poniżej podaję cały szereg spostrzeżeń ogólnych z przebiegu akcji przeglądowej.

1) Pisarzo gminni nietylko w gminach jednostkowych, ale niejednokrotnie i w gminach zbiorowych nie znają dokładnie Instrukcji MSW. L. dz. 600/28, nie wykazują należytego zainteresowania sprawą przeglądu, wskutek czego ludność opieszale wykonywa zarządzenia, powstają opóźnienia w doprowadzaniu koni i tp.Wyjaśnienia i pouczenia oficerów przeglądowych podczas samego przeglądu nie wystarczają, gdyż po zakończeniu przeglądu pisarz gminy uważa, że jego czynności też zostały zakończone i nie zajmuje się dalej ewidencją koni.

2) Księgi ewidencyjne koni w gminach wiejskich nie są oprawiane, a w wielu wypadkach nie są nawet zeszyte. Zachodzi możliwość zniszczenia pojedynczych arkuszy, zamiany i tp.

3) W niektórych gminach wypełnione „dowody tożsamości“ pozostaną dłuższy czas niewydawane ludności, wskutek czego zachodzą wypadki sprzedaży koni do innych gmin bez dowodu tożsamości, który właściciel potem dopiero otrzymuje na konia sprzedanego.

4) Ludność nie wypełnia na umyślnie, a czasem przez nieświadomość obowiązków meldunkowych po kupnie konia.

5) Handlarze sprzedają konie z „dowodem tożsamości“ wydanym na zupełnie innego konia.

6) Handlarze nie meldują o kupnie konia i sprzedają go z „dowodem tożsamości“ w którym wpisany jest jeszcze poprzedni właściciel. Czasem koń przechodzi w ten sposób przez ręce kilku handlarzy.

7) Na jarmarkach i i targach niema kontroli, która mogłaby zmusić do przedstawienia właściwego

„dowodu tożsamości".

Celem usunięcia wszystkich powyższych niewłaściwości a zarazem utrzymanie należytei ewidencji koni, do prowadzenia której obowiązane są Urzędy gminne, przypominam PP. naczelnikom gmin spoczywający na nich obowiązki prowadzenia ewidencji koni, a zarazem wzywam, aby jak najdokładniej zaznajomili się z instrukcją dla urzędów gminnych o prowadzeniu ewidencji koni Nr. Wojsk. 600/28 oraz przy każdej sposobności pouczali odpowiednio ludność o zasadach urzęd. ewidencji, oraz o ważniejszych obowiązkach meldunkowych.

Dalej wzywam Zwierzchności gminne, aby księgi ewidencyjne koni zdatnych i niezdatnych były należycie zeszyte względnie oprawione oraz należycie przechowywane i zabezpieczone przed zniszczeniem i nadużyciem.

Ewentualne dalsze zapotrzebowanie druków na te księgi można otrzymać w Starostwie za potwierdzeniem odbioru.—

Dowody tożsamości koni, o ile to dotychczas się nie stało należy bezzwłocznie doręczyć właścicielom koni.

Specjalną uwagę należy zwracać na handlarzy koni, aby powyżsi przestrzegali przepisów meldunkowych i niedopuszczali się nadużyć przez wymienianie paszportów i podstawianie przy obrocie handlowym innych koni.

W końcu wyjaśniam jak następuje: W związku z wprowadzeniem w życie instrukcji dla Urzędów gminnych o prowadzeniu ewidencji koni (Nr. Wojsk. 600/28) wyłoniły się pewne wątpliwości interpretacyjne przepisów tej instrukcji.

Dotyczy to przedewszystkiem § 28 punkt b. ostatni ustęp. Ustęp ten pozornie dotyczy tylko punktu „b", jednak faktycznie jak wynika z układu całego paragrafu z uświadomieniem sobie kolejności przeprowadzonych czynności, wynikających z punktu „a" i „b" oraz z treści „dowodu tożsamości"—ustęp ten dotyczy również i punktu „a" to znaczy, że i przy wpisywaniu do księgi ewidencyjnej konia, pochodzącego z obcej gminy, obowiązuje również czynność „notowania zmiany w dowodzie tożsamości na stronie 5".

Następnie w § 30 ostatni ustęp w którym jest nazwa o podsumowaniu rubryk—przez omyłkę drukarską dodano i „19". Tekst księgi ewidencyjnej (ks. Z) wskazuje jasno, że podsumowanie tej rubryki nie ma znaczenia. Wobec tego zarządzam skreślenie cyfry „19".

Zarazem wyjaśniam, że przewidziane w § 27. „dalsze zarządzenie powiatowej Władzy administracji ogólnej" należy rozumieć w ten sposób, że przechowywanie „dowodów tożsamości" w aktach Urzędu gminnego trwać ma tylko pewien okres czasu.

W określonych terminach (1 stycznia i 1 lipca) Urząd gminny sporządza szczegółowy wykaz tych „dowodów" i przesyła go wraz z dowodami do Starostwa.

Wszystkim Posterunkom Policji państwowej w powiecie

udzielam do wiadomości obznajmienia się w kontrolowaniu przy każdej sposobności ewidencji koni znajdujących się w Urzędach gminnych.

Prawo do wglądu do ksiąg ewidencyjnych przysługuje funkcjonarjuszom Policji Państw. na mocy §. 31 Instr. dla Urzędów gminnych.

Zarazem polecam rozciągnąć dokładną kontrolę na targach i jarmarkach nad handlarzami koni a to w tym kierunku, aby ci przestrzegali przepisów meldunkowych i nie dopuszczali się nadużyć przez wymienianie paszportów i podstawianie przy obrocie handlowym innych koni.

Starosta powiatowy.

L: 10920/8 Mielec, dnia 3|8 1928.

W myśl reskr. Pana Wojewody z dnia 14 lipca br. L B. P. 2327/a ex 1928 wzywam Zwierzchność gminną aby ponownie ogłosiła w tamt. gminie sposób tam praktykowany treść tut. okólnika z dnia 1. maja br. L. III 6727/1 w sprawie użycia broni przez „Policję Państw. Korpusu Pogranicza i Straż Celną".

Starosta powiatowy.

L: 12000 Mielec. dnia 4|8 1928.

Dyrekcja Zakładu Centralnego Banku Gospodarstwa Kraj. w Warszawie zawiadamia, że postanowiła przyjść z pomocą kredytową dla większej własności ziemskiej, jako kredyt „przednowkowy 1928".

Kredyt ten udzielany zostaje na czas do dnia 30 listopada 1928 bez prawa i możności dalszej prolongaty w żadnym wypadku.

Akcja niniejsza ma objąć tak właścicieli ziemskich, jak i dzierżawców, którzy faktycznie tego kredytu potrzebują, wyłączając ziemian zamożnych, którzy własnemi środkami, mogą przetrwać okres przednowkowy.

Przedkładany nam do dyskonta weksle, winny być wystawione przez rolnika, a żyrowane przez dwóch innych bezwzględnie materjalnie odpowiedzialnych właścicieli ziemskich.

Stopę procentową liczyć będzie Bank 9 proc. p. a

O omawiany kredyt należy się zwracać wprost do Oddziału Banku w Tarnowie.

Starosta powiatowy.

L: V.-11251|1 Mielec, dnia 2/8 1928 r.

Polecam podać do publicznej wiadomości następujący komunikat: Poborowi z cenzusem z rocznika 1901 słuchacze medycyny, którzy służyli ochotniczo w wojsku w latach 1918 — 1920 i wykażą się zaświadczeniem stwierdzającem, że pozostaje im do ukończenia studjów jedynie złożenie państwowych egzaminów, mogą otrzymać od właściwych P. K. U. w drodze wyjątku przesunięcie terminowe wcielenia do szeregów do lipca 1929 r.

W tym celu winni zainteresowani składać bezzwłocznie dotyczące prośby, poparte zaświadczeniem władz uniwers. wprost do przynależnych P. K. U.

Starosta powiatowy.

L: III-12042|1 Mielec, dnia 7|8 1928 r.

Celem prowadzenia właściwej ewidencji taksatorów gminnych w tut. powiecie wzywam Zwierzchność gminną aby należycie wypełniła przyległy formularz i przedłożyła tut Starostwu do 8 dni.

Wzór.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE: POWIAT MIELECKI

GMINA:

Wykaz taksatorów gminnych.

Imię i nazwisko, taksatorów:	lat	Mieszkania Nr. domu	Zaprzysiężony został w dniu roku	Data i liczba reskr. Starostwa odnośnie do zaprzysiężenia.	Uwaga

Starosta powiatowy.

Zarząd powiatowy.

L: III-9929|1 Mielec, dnia 10|7 1928.

Dnia 6 września 1928 otwiera Wydział Sam. czterdziesty z rzędu kurs dla pisarzy gmin wiejskich. Kurs ten trwać będzie do 20 grudnia br. Zarządzenie to ogłosi Wydział powiat. bezzwłocznie we wszystkich gminach powiatu za pośrednictwem Zarządów gminnych z wezwaniem do wnoszenia podań na ręce Wydziału powiat. najpóźniej do 12 sierpnia br.

Przyjęci być mogą tylko kandydaci, mający 18 rok życia i cztery klasy szkoły powszechnej.

Podanie ma kandydat każdy napisać własnoręcznie i dołączyć: 1) metrykę urodzenia, 2) ostatnie świadectwo szkolne najmniej z ukończonej IV klasy szkoły powszechnej, 3) świadectwo moralności, potwierdzone przez miejscowy Urząd parafjalny i Starostwo, 4) poświadczenie lekarskie, że kandydat nie jest obciążony żadną chorobą zakaźną, 5) własnoręcznie napisany krótki opis życia, 6) oświadczenie w którem kandydat względnie ojciec czy opiekun mają się zobowiązać do utrzymywania kandydata w czasie trwania kursu, 7) świadectwo władzy, jeśli kandydat zajmuje jakąś posadę służbowa.—

Inwalidzi mają pierwszeństwo w uzyskaniu przyjęcia o ile podanym wyżej warunkom będą odpowiadali. Kandydaci w liczbie 25—30 będzie miało zapewnione mieszkanie w lokalnościach Wydziału Samorządowego, łóżko i siennik. Pościel winien każdy kandydat posiadać własną.

Rozstrzygnięcie padań o przyjęcie nastąpi przed końcem sierpnia br.

O przyjęciu zawiadomi się każdego kandydata za pośrednictwem Wydziału powiatowego.

Podaje Zarząd powiatowy do wiadomości w myśl reskr. Tymcz. Wydz. Samorz. w likwidacji z 26 lipca 28 r. LW. 18799/I z poleceniem ogłoszenia tego reskryptu w sposób w gminie przyjęty.

Za tym. Zarząd powiatowy: Przewodniczący:
w. z Rydel.

L: 3149-9-I. Mielec, dnia 23|7 1928.

Naczelnictwo Okręgu X. Związku Straży pożarnych w Mielcu pismem z 31 lipca 1928 r. L. 300|II. zawiadomiło Zarząd powiat. że podczas ostatnich przeprowadzonych przez oficera inspekcyjnego lustracji, zauważono, iż Naczelnicy gmin odmawiają Zarządom straży pożar. wypłacenia subwencji przewidzianej budżetem gminnym na rok 1928|9.

Pozatem stwierdzono, że niektóre gminy, a zwłaszcza te, w których Straż nie jest wyposażona w odpowiednie narzędzia przeciwpożarowe. od kilku lat nie przeprowadziły rewizji ogniowych, która w obecnym czasie ze względu na posuchę jest konieczna tembardziej, że w niektórych wioskach jest zupełny brak wody i na wypadek pożaru, straż z braku wody byłaby bezradna.—

Dalej zauważono, że większa część gmin, dotychczas nie zastosowała się do wydanego przez Zarząd powiat. zarządzenia z dnia 22 stycznia 1926 r. L. 307|L. albowiem naczelnicy gmin odmawiają zapłaty strażom pożarnym za wyjazdy do pożaru.

Zarząd powiatowy podobnie jak Naczelnictwo Okręgu X stojąc na stanowisko bezpieczeństwa i dobra publicznego, uważa za swój obowiązek, zawczasu przeciwdziałać niszczycielskiemu wrogowi mienia i dobytku ludzkiego, wobec czego Zarząd powiatowy poleca Zwierzchności ominnej, aby przepisy ogniowe były w całej pełni przestrzegane i należycie oraz ze zrozumieniem przez Naczelników gmin wykonywane.

Za tym. Zarząd powiat. Przewodniczący:
w z. Rydel.

Nakładem Starostwa i Zarządu powiat. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński sekr. Rady pow.
Z drukarni Maksymiliana Fiałkowskiego w Mielcu.